

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 17 ສິງຫາ 2025 (8-17-2025)

ຄວາມພໍໃຈ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ຄວາມພໍໃຈໃນອໍານາດແລະການຈັດຫາໃຫ້ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຕື່ມອີກ. ນັ້ນອາດຈະເປັນຄຳອະທິບາຍທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງສະພາບມະນຸດ. ມັນເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ວ່າພວກເຮົາມີຫຍັງ, ພວກເຮົາຍັງມີຄວາມຢາກຫຼາຍຂຶ້ນ. ກັບຄືນໄປໃນຊຸມປີ 1990, ຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊື່ ເຊີຈີເອ ເຮີແນນເດສ (Sergio Hernandez) ໄດ້ຊະນະຫວຍຂອງລັດ ຄາລິຟໍເນັຽ, ໄດ້ຮັບ 120,000 ໂດລາຕໍ່ປີເປັນເວລາ 25 ປີຈາກຫວຍ 3 ລ້ານໂດລາ. ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ຢູ່ວ່າມີຫຼາຍຄົນທີ່ໄດ້ຄິດວ່າ, ລາວບໍ່ທ່ວງເຮືອງເງິນແລ້ວ. ລາວໄດ້ຄົບກຳນົດສໍາລັບຊີວິດແລ້ວ. ແລະແຕ່ໃນປີ 1993, ລາວໄດ້ຖືກໂທດຕັດສິນຈຳຄຸກ 1 ປີ ສໍາລັບການຮັບຊັບສິນທີ່ຖືກລັກລອບໃນລະຫວ່າງການກໍ່ຄວາມວຸ້ນວາຍໃນ ລັອດ ແອັງຈີລິສ (Los Angeles). ການສລຸບຢ່າງມີເຫດມີຜົນແມ່ນວ່າໄດ້ອະທິບາຍເຖິງສະພາບຂອງຫົວໃຈແລະຈິດໃຈຂອງລາວ, ແທນທີ່ຈະພຽງພໍ. ມັນງ່າຍທີ່ຈະຊື່ມີຂອງທ່ານໄປທີ່ ເຮີແນນເດສ, ແຕ່ວ່າພວກເຮົາເດຈະເປັນແນວໃດ? ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນຂອງການໄລ່ລ່າມັກຈະຫາຍໄປຫຼັງຈາກການຈັບຕົວໄດ້. ເຈົ້າເຄີຍຢາກໄດ້ບາງສິ່ງບາງຢ່າງບໍ່ (ຣິດ, ຕຳແໜ່ງວຽກ, ເຮືອນ, ຄວາມສັມພັນ), ແລ້ວໄດ້ຮັບມັນ, ພຽງແຕ່ຄົນພົບວ່າໃນທີ່ສຸດມັນບໍ່ພໍໃຈທີ່ທ່ານຄິດບໍ່? ການແກ້ໄຂຄວາມບໍ່ພໍໃຈນີ້ແມ່ນຫຍັງ? ໃນຈິດໝາຍຂອງໂປໂລເຖິງຊາວຟິລິບປອຍ, ພຣະຄຳພີໄດ້ເປີດເຜີຍເຖິງ “ຄວາມລັບ” ຂອງຄວາມພໍໃຈ, ເປັນເອກະລາດຂອງສະຖານະການແລະຂຶ້ນກັບບຸກຄົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຢ່າງດຽວ.

ເມື່ອໃດເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ເຈົ້າພົບວ່າຕົນເອງຕ້ອງການບາງສິ່ງບາງຢ່າງຫຼາຍຂຶ້ນ?

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຟິລິບປອຍ 4:10-12ກ

10. ເຮົາມີໃຈຊົມຊື່ນຍິນດີຫຼວງຫຼາຍໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າໃນທີ່ສຸດນີ້ ພວກເຈົ້າໄດ້ຫວນລະນຶກເຖິງເຮົາອີກ ຄວາມຈິງເຈົ້າທັງຫຼາຍກໍ່ເຄີຍຄິດເຖິງເຮົາຢູ່ ແຕ່ຍັງບໍ່ມີໂອກາດທີ່ຈະສະແດງ. 11. ເຮົາບໍ່ໄດ້ຈົ່ມເຖິງເຮືອງການຂັດສົນ ເພາະເຮົາຈະມີຖານະຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ເຮົາກໍ່ຮຽນຮູ້ແລ້ວທີ່ຈະພໍໃຈຢູ່ຢ່າງນັ້ນ. 12. ເຮົາຮູ້ຈັກທີ່ຈະປະສົບກັບການຕົກຕໍ່າ ແລະຮູ້ຈັກທີ່ຈະປະສົບກັບຄວາມອຸດົມສົມບູນ

ໂປໂລມີປວັດສາດອັນອຸດົມສົມບູນກັບຄຣິສຕະຈັກທີ່ເມືອງຟິລິບປອຍເຊິ່ງເປັນສິ່ງສໍາຄັນໃນການສ້າງຕັ້ງຂອງຕົນ (ກິຈການ 16:12). ເວລາໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະມີລະຍະເວລາລະຫວ່າງຂອງຂວັນທາງດ້ານການເງິນຄັ້ງກ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າສົ່ງໄປຫາໂປໂລແລະນຶ່ງທີ່ລາວກ່າວເຖິງໃນຟິລິບປອຍ 4:10. ມັນບໍ່ເປັນທີ່ຈະແຈ້ງຢ່າງແນ່ນອນວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນແນວນັ້ນແຕ່ສ່ວນນຶ່ງຂອງຈຸດປະສົງຂອງໂປໂລທີ່ໄດ້ຂຽນເຖິງເຂົາເຈົ້າກໍ່ເພື່ອສະແດງຄວາມຂອບໃຈ. ເຖິງແມ່ນວ່າລາວມີຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ຊາວຟິລິບປອຍ, ແຕ່ໂປໂລຢາກເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຫັນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າຄວາມຍິນດີຂອງລາວທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນໃນຂອງຂວັນທີ່ເພື່ອແຜ່ຂອງໝູ່ເພື່ອນ. ນີ້ແມ່ນບົດຮຽນທີ່ເພິ່ນຫາກໍ່ສອນພວກເຂົາວ່າ: “ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຸກເວລາ, ເຮົາຂໍຢ້າອີກວ່າ ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີເທິນ! (ຂໍ້ 4). ຂນະທີ່ທີ່ຊົມເຊີຍການດູແລຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ລາວ, ໂປໂລບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ລະຍະເວລາຊົ່ວຄາວຂອງການດ້ອຍໂອກາດທີ່ຈະລັກເອົາຄວາມຍິນດີຂອງລາວ. ພຣະເຢຊູຍັງພຽງພໍສໍາລັບລາວເມື່ອບໍ່ມີຫຍັງອີກໃຫ້ກັບລາວ. ທັສນະຄະຕິປະເພດນີ້ແມ່ນ "ບໍ່ມີສະຖານະການໃດ-ອີກ";

ໂປໂລໄດ້ "ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະພໍໃຈໃນສະຖານະການໃດກໍ່ຕາມ" (ຂໍ້ 11) ທີ່ລາວປະສົບ. ສິ່ງພາຍນອກຂອງຊີວິດບໍ່ໄດ້ສິ້ນສະເຫຼີອນຕໍ່ລາວ ເພາະວ່າພາຍໃນຂອງຫົວໃຈລາວເຂັ້ມແຂງ. ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າຄຳສຳຄັນໃນຂໍ້ນັ້ນແມ່ນ "ອັນໃດກໍ່ໄດ້." ປົກກະຕິແລ້ວເຮົາມີສະຖານະ ການພິເສດທີ່ເຮົາສາມາດມີຄວາມສຸກໄດ້, ເຖິງວ່າມັນຈະແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມບຸກຄົນ. ໂປໂລຮັກສາວ່າລາວມີຄວາມພໍໃຈບໍ່ວ່າລາວຈະ ຢູ່ໃນສະພາບການແນວໃດ. ສະຖານະການສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ແລະລາວຍັງມີຄວາມພໍໃຈ. ເຖິງແມ່ນວ່າໃນເວລາທີ່ຊີວິດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ ລາວຍ້າຍໄປມາ, ໂດຍບໍ່ມີການຄົງທີ່, ໂປໂລຍັງສາມາດພັກຜ່ອນໄດ້. ສິ່ງທ້າທາຍແມ່ນວິທີທີ່ພວກເຮົາຕອບສະໜອງຕໍ່ການປ່ຽນແປງ. ຄວາມພໍໃຈຂອງເຮົາຍັງຄົງຢູ່ບໍ່ເມື່ອຄວາມວຸ້ນວາຍມາເຖິງເຮົາໃນຄອບຄົວຂອງເຮົາ, ໃນວຽກງານ, ຫຼືໃນປະສົບການຂອງຄຣິສຕະຈັກ? ການປ່ຽນແປງສະຖານະການອາດຈະເປັນວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະວັດແທກຄວາມພໍໃຈທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາ. ໂປໂລໄດ້ແບ່ງປັນຄວາມສາ ມາດສອງເທົ່າກັບຊາວພິລິບປອຍທີ່ລາວໄດ້ຮຽນ. ທ່າອິດແມ່ນງ່າຍໜ້ອຍນຶ່ງຕໍ່ສມອງຂອງເຈົ້າທີ່ຈະຮັບ: "ເຮົາຮູ້ຈັກທີ່ຈະປະສົບກັບການ ຕົກຕໍ່າ" (ຂໍ້ 12). ພວກເຮົາສາມາດວາດພາບໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍທີ່ເຫັນຜູ້ນຶ່ງກຳລັງປັບຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳກັດກັບການອະນຸລັກແລະລະ ບຽບວິນັຍ. ອັນທີສອງອາດຈະບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຼາຍສຳລັບພວກເຮົາ: "ແລະເຮົາຮູ້ຈັກທີ່ຈະປະສົບກັບຄວາມອຸດົມສົມບູນ" (ຂໍ້ 12ກ). ເປັນຫຍັງລາວຈຶ່ງເວົ້າແນວນັ້ນ? ມັນມີອັນຕາລາຍຫຍັງຕໍ່ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ? ພວກເຮົາມີຫຼາຍຂຶ້ນ, ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງການຫຼາຍຕື່ມ ອີກ. ການຂາດເຂີນສາມາດຕີສອນຄວາມປາຖນາຂອງເຮົາອອກຈາກຄວາມຈຳເປັນ. ຄວາມອຸດົມສົມບູນສາມາດພັດທະນາຄວາມອ່ອນ ແອແລະການຫຼົງໄຫຼ. ໂປໂລຮູ້ສຶກຂອບຄຸນສຳລັບຄວາມເອື້ອເພື່ອແຕ່ຂອງຊາວພິລິບປອຍຕໍ່ລາວ, ແຕ່ຊີວິດຂອງລາວບໍ່ໄດ້ອີງໃສ່ ສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນເຮັດຫຼືບໍ່ໄດ້ເຮັດສຳລັບລາວ. ການເພິ່ງພາອາສັຍທີ່ສຸດຂອງລາວແມ່ນຢູ່ໃນພຣະເຢຊູ. ມີເສລີພາບອັນປະເສີດຢູ່ໃນຫົວໃຈ ປະເພດນີ້. ມັນສະທ້ອນເຖິງຄວາມສົມດູນທີ່ສວຍງາມລະຫວ່າງການຖືກຮັກໂດຍພຣະເຈົ້າແລະຖືກຮັກ (ຫຼືບໍ່ຮັກ) ໂດຍຜູ້ຄົນ. ຄວາມ ສົມດູນແມ່ນສຳຄັນໃນຄວາມພໍໃຈ.

ເປັນຫຍັງການຊອກຫາຄວາມພໍໃຈຈຶ່ງທ້າທາຍຫຼາຍ?

2. ພິລິບປອຍ 4:12ຂ-14

12ຂ. ບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໃດໆເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ເຖິງແກ່ຄວາມລັບທີ່ຈະປະສົບກັບຄວາມອື່ມທ້ອງແລະຄວາມອິດຢາກ ຄວາມສົມບູນພູນສຸກ ແລະຄວາມຂັດສົນ. 13. ເຮົາສາມາດສູ້ກັບທຸກສິ່ງໄດ້ໂດຍພຣະອົງຜູ້ຊົງຊຸກກຳລັງເຮົາ. 14. ເຖິງປານນັ້ນກໍເປັນຄວາມກະຣຸນາຂອງ ເຈົ້າທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຮ່ວມທຸກກັບເຮົາ.

ອີກເທື່ອນຶ່ງໂປໂລໄດ້ອະທິບາຍເຖິງຂອບເຂດຂອງຄວາມພໍໃຈຂອງລາວກັບໂຍກທີ່ວ່າ "ບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໃດໆ" (ຂໍ້ 12ຂ). ມັນແມ່ນ ການຍືນຍັນຢ່າງກ້າຫານທີ່ຈະເວົ້າວ່າສະຖານະການຊີວິດບໍ່ມີທີ່ມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະເອົາການພັກຜ່ອນຂອງຜູ້ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດໄປ ໄດ້. ຄົນເຮົາໄປເຖິງບ່ອນແຫ່ງຄວາມພໍໃຈອັນສູງສຸດນັ້ນໄດ້ແນວໃດ? ໂປໂລໄດ້ຍືນຍັນຢ່າງໝັ້ນໃຈເມື່ອລາວຂຽນຄຳວ່າ "ໃນກໍລະນີ ໃດໆ." ເປັນຄຳເວົ້າອັນກ້າຫານແທ້ໆ! ແຕ່ມັນຍັງເປັນການຮັບປະກັນທີ່ດີເລີດທີ່ຂ້າວປະເສີດບໍ່ພຽງແຕ່ສິ່ງໃຫ້ເຮົາມີຄວາມພໍໃຈເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຈະຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນໄດ້. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງນີ້ມັນເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງຂະບວນການພັດທະນາທາງວິນຍານ: ທ່ານໂປ ໂລ "ໄດ້ຮຽນຮູ້" ທີ່ຈະມີຄວາມພໍໃຈ. ຄວາມພໍໃຈບໍ່ແມ່ນເງື່ອນໄຂທັມມະຊາດຂອງພວກເຮົາ. ສຸດແລ້ວແຕ່ພວກເຮົາເອງ, ພວກເຮົາ ກາຍເປັນຄົນບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈຢ່າງທັມມະຊາດ; ພວກເຮົາປະສົບກັບຄວາມຫວ່າງເປົ່າທີ່ໄອ່ຍຄາງຫາຄວາມອື່ມເຕັມ: "ອະນິຈັງ ອະນິຈັງ ສາຣະພັດອະນິຈັງ" (ປັນຍາຈານ 1:2). ໃນຄວາມໝາຍນີ້, ການຮູ້ຈັກຄວາມພໍໃຈແມ່ນ "ຄວາມລັບ." ໂປໂລບໍ່ໄດ້ເວົ້າວ່າມັນເປັນພຽງ ສຳລັບຄົນຖືກເລືອກຈຳນວນໜ້ອຍ. ລາວໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາວ່າມັນບໍ່ແມ່ນອັດຕະໂນມັດສຳລັບພວກເຮົາ, ຫຼືມັນເປັນພຽງແຕ່ການໄດ້ ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານສຳລັບຈິດໃຈ. ມັນໄປເຖິງຫຼັກຂອງຄວາມເປັນຢູ່ຂອງພວກເຮົາ, ເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະຄຳພີພັນລະນາເຖິງຫົວໃຈຂອງເຮົາ. ອີກເທື່ອນຶ່ງໂປໂລໄດ້ວາງພື້ນຖານສຳລັບສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວຢູ່ທີ່ນີ້ກ່ອນໜ້ານີ້ໃນຈົດໝາຍ. ລາວເວົ້າກ່ຽວກັບການຢາກຮູ້ຈັກພຣະຄຣິດແລະ ອຳນາດຂອງການພື້ນຄົນຊີວິດຂອງພຣະອົງ (ຟລປ. 3:10). ນີ້ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຂໍ້ມູນສົດຫຼືຂໍ້ເທັດຈິງກ່ຽວກັບຊີວິດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ

ຂອງພຣະເຢຊູໄທນາຊາເຮັດ. ມັນເປັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການຮູ້ກ່ຽວກັບໃຜຜູ້ນຶ່ງແລະຮູ້ຜູ້ນັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງ. ໃນທີ່ສຸດ, ຄວາມພໍໃຈມີຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ. ນີ້ຄືເຫດຜົນທີ່ໂປໂລບອກກັບໝູ່ໃນເມືອງຟິລິບປອຍວ່າ "ເຮົາສາມາດສູ້ກັບທຸກສິ່ງໄດ້ໂດຍພຣະອົງ(ພຣະຄຣິດ)ຜູ້ຊົງຊຸກກຳລັງເຮົາ." (ຂໍ້ 13). ນີ້ແມ່ນຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ຫຼາຍຄົນມັກແລະເຫັນໄດ້ທີ່ເປັນແມ່ເຫຼັກກຳຕິດທີ່ຝາຕູ້ເຢັນຫຼືເປັນແຜ່ນຂັ້ນປື້ມ. ຊາວຄຣິສະຕຽນມັກທີ່ຈະແຍກຂໍ້ນີ້ອອກຈາກຫຼາຍໆຂໍ້ທີ່ອ້ອມຮອບຢູ່ນັ້ນ. ເລື້ອຍໆເອົາອອກຈາກສະພາບການແລະນຳໃຊ້ກັບຜົນປະໂຫຍດຊີວິດຕ່າງໆ, ມັນເວົ້າເຖິງຫົວຂໍ້ແລະປະສົບການຂອງຄວາມພໍໃຈ. ບໍ່ວ່າສະຖານະການໃດກໍ່ຕາມທີ່ໂປໂລໄດ້ພົບກັບຕົວເອງ, ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນເວລາທີ່ອຸດົມສົມບູນຫຼືຂາດແຄນ, ລາວໄດ້ຮັບຮູ້ໂດຍປະສົບການວ່າພຣະຄຣິດແມ່ນຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງລາວສເມີສຳລັບສິ່ງທ້າທາຍໃດກໍ່ຕາມທີ່ລາວປະເຊີນ. ສະນັ້ນ, ໃນນີ້ລາວມີຄວາມພໍໃຈ, ພັກຜ່ອນຢູ່ໃນອຳນາດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດເພື່ອນຳພາລາວຜ່ານທຸກວັຍແລະທຸກຂັ້ນຕອນຂອງຊີວິດ. ພວກເຮົາຄວນຈະເຂົ້າໃຈເຣື່ອງນີ້ແນວໃດ? ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າເພາະຊ່ອຍເປັນຜູ້ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄວາມປາຖນາແລະຄວາມຢາກຂອງຊ່ອຍສຳລັບສິ່ງຂອງຊີວິດນີ້ມັນຫາຍໄປບໍ່? ມັນເປັນປະໂຫຍດທີ່ຈະຄິດເຖິງຄວາມພໍໃຈນີ້ບໍ່ແມ່ນໃນແງ່ຂອງການກຳຈັດແຕ່ເປັນພຽງການຂັບໄລ່. ຕາມປົກກະຕິແລ້ວຄວາມຮັກຕໍ່ສິ່ງທີ່ເປັນບາບຈະບໍ່ຫາຍໄປ. ແທນທີ່ຈະ, ພວກມັນໄດ້ຖືກທົດແທນໂດຍຄວາມຮັກແບບອື່ນ. ຖາມຕົວເອງວ່າ, "**ພຣະຄຣິດເປັນຈິງແທ້ສຳລັບຊ່ອຍແນວໃດ?**" ຈຸດປະສົງຂອງຄວາມບໍ່ພໍໃຈຂອງພວກເຮົາ-ການຄອບຄອງ, ຄວາມສັມພັນ, ຜົນສຳເລັດ-ເບິ່ງຄືວ່າເປັນຈິງສຳລັບພວກເຮົາ. ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ພວກເຮົາຕິດຕາມພວກມັນ. ສ່ວນນຶ່ງຂອງວຽກງານຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ-ຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງ, ຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງ, ຂອງປະທານຂອງພຣະອົງ-ຊຶ່ງເປັນຈິງຫຼາຍແທ້ສຳລັບພວກເຮົາກວ່າວັດຖຸທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນຂອງຄວາມປາຖນາທີ່ເກີນໄປຂອງພວກເຮົາ. ພຣະຄຣິດຊົງເປັນຈິງຕໍ່ໂປໂລ. ເນື່ອງຈາກວ່າພຣະຄຣິດເປັນຈິງ, ມີຄວາມພໍໃຈທີ່ຈະພົບເຫັນຢູ່ໃນທຸກປະເພດຂອງປະສົບການຂອງໂປໂລ. ຂະນະທີ່ພຣະຄຣິດກາຍເປັນຈິງແລະເປັນສ່ວນຕົວຕໍ່ເຮົາຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ເຮົາກໍຈະຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະພໍໃຈເຊັ່ນກັນ.

ເຈົ້າຈະອະທິບາຍຄວາມລັບຂອງຄວາມພໍໃຈແນວໃດ?

3. ຟິລິບປອຍ 4:15-20

15. ແຕ່ພວກເຈົ້າ ຊາວຟິລິບປອຍ, ກໍຊາບແລ້ວວ່າ ໃນຂັ້ນຕົ້ນຂອງການປະກາດຂ່າວປະເສີດນັ້ນ ແມ່ນຕອນເມື່ອເຮົາໄດ້ຈາກແຂວງມາເກໂດເນັງໄປ ບໍ່ມີຄຣິສຕະຈັກໃດໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມກັບເຮົາໃນລາຍໄດ້ລາຍຈ່າຍ ນອກຈາກພວກເຈົ້າພວກດຽວເທົ່ານັ້ນ. 16. ເມື່ອເຮົາຢູ່ໃນເມືອງເທຊະໂລນິກ ພວກເຈົ້າໄດ້ຝາກຂອງມາຊ່ອຍເຮົາກວ່າເທື່ອນຶ່ງ. 17. ບໍ່ໃຊ້ວ່າເຮົາປາຖນາຈະໄດ້ຮັບຂອງທານຈາກເຈົ້າທັງຫຼາຍ ແຕ່ເຮົາປາຖນາຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າໄດ້ຜົນກຳໄລເພີ່ມຂຶ້ນໃນບັນຊີຂອງພວກເຈົ້າ. 18. ເຮົາໄດ້ຮັບຄົບຈຳນວນ ແລະມີບໍຣິບູນຢູ່ແລ້ວ ເຮົາກໍອີ່ມເຕັມຢູ່ເພາະໄດ້ຮັບຂອງຈາກເອປາໂຟເຕີໂຕ ຊຶ່ງເຈົ້າທັງຫຼາຍສົ່ງໄປໃຫ້ເປັນຂອງທານທີ່ມີກິ່ນຫອມຫວານ ເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ຊົງໄຜດຮັບແລະເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ. 19. ແລະພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຈະຊົງໄຜດປະທານສາຣະພັດທີ່ພວກເຈົ້າຂາດຢູ່ນັ້ນ ຈາກຊັບອັນຮຸ່ງເຮືອງຂອງພຣະອົງໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ. 20. ຂໍໃຫ້ພຣະກຽດຕິຍົດຈົ່ງມີແກ່ພຣະເຈົ້າ ຄືພຣະບິດາຂອງເຮົາທັງຫຼາຍສືບໆໄປເປັນນິດ ອາແມນ.

ຄວາມພໍໃຈຂອງໂປໂລໄດ້ຂຍາຍໄປເຖິງລະດັບທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງການສນັບສນູນທີ່ລາວໄດ້ຮັບຈາກໂບດທີ່ລາວຮັບໃຊ້ແລະປູກ. ຂະນະທີ່ການເວົ້າແບບມະນຸດ, ຄຣິສຕະຈັກທັງໝົດທີ່ລາວໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໄດ້ເປັນໜີ້ດ້ານການມີຢູ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່, ໂປໂລບໍ່ໄດ້ຮັບການສນັບສນູນທາງດ້ານການເງິນໃນລະດັບດຽວກັນ. ໝູ່ເພື່ອນໃນເມືອງຟິລິບປອຍເປັນຜູ້ສນັບສນູນທີ່ສຸດດ້ານການເງິນຂອງລາວ; ຫຼັງຈາກທີ່ໂປໂລໄດ້ອອກຈາກເຂົາເຈົ້າໄປປູກໂບດອື່ນ, "ບໍ່ມີຄຣິສຕະຈັກ" ໃດອີກໄດ້ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານການເງິນໃຫ້ລາວນອກຈາກເຂົາເຈົ້າ. ໃນຂະນະທີ່ໂປໂລໄດ້ເພິ່ງພາອາສັຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອສນອງຄວາມຕ້ອງການຂອງລາວ, ລາວຮູ້ເຖິງການໃຫ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊາວຟິລິບປອຍ. ພວກມັນໄດ້ມາເຖິງລາວບໍ່ພຽງແຕ່ເທື່ອດຽວເທົ່ານັ້ນແຕ່ມັນໄດ້ຖືກສົ່ງມາປະກອບສ່ວນຫຼາຍຄັ້ງ. ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກຢ່າງສະເພາະເຖິງລະດັບຄວາມພໍໃຈທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຄຣິສຕະຈັກຟິລິບປອຍ, ບໍ່ວ່າຮວມທັງໝົດຫຼືຢູ່ໃນລະດັບຂອງແຕ່ລະຄົນ. ມັນເປັນການສລຸບທີ່

ປອດພ້ຍ, ແຕ່ວ່າ, ທີ່ເວົ້າວ່າຜູ້ທີ່ຖືກໝາຍມີລັກສະນະຄວາມພໍໃຈຈະມີຄວາມເອື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ່ໃນການໃຫ້ຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ອານາຈັກ.

ເຈົ້າຈະອະທິບາຍທີ່ສະໜອງວັດທະນະທັມຂອງພວກເຮົາແນວໃດກ່ຽວກັບຄວາມພໍໃຈ?

ໂບດຂອງໂປໂລຫຼາຍແຫ່ງໄດ້ຮັບພອນຈາກການຮັບໃຊ້ຂອງລາວແຕ່ບໍ່ໄດ້ຮ່ວມມືກັບລາວໃນການສນັບສນຸນ. ການໃຫ້ແລະການຮັບຄືຈັງຫວະຂອງປະສົບການຂອງຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ. ບໍ່ແມ່ນຜູ້ເຊື່ອທຸກຄົນໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຢ່າງສົມດູນຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຈັດຫາໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ. ການດຳເນີນຊີວິດພຽງແຕ່ເປັນຜູ້ບໍລິໂພກຄຣິສະຕຽນທີ່ສະແດງຕົວເປັນສັກສິດແລະກ້າວໜ້າໃນການນັບຖືພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ໂປໂລບໍ່ພຽງແຕ່ເບິ່ງເຮືອງນີ້ໃນແງ່ຂອງຄວາມເລັ່ງລັດ. ລາວບໍ່ໄດ້ເປັນຫ່ວງພຽງແຕ່ກ່ຽວກັບດ້ານການເງິນຂອງຕົນເອງແລະວິທີການເຮັດວຽກຂອງລາວເພື່ອພຣະຄຣິດຈະໄດ້ຮັບທຶນ. ຂໍ້ທີ 18 ແມ່ນປະເພດຂອງການຮັບຫຼືບັນທຶກການປະກອບສ່ວນທີ່ສົ່ງກັບຫາຊາວພິລິບປອຍຈາກໂປໂລວ່າ: "ເຮົາໄດ້ຮັບຄືບຈຳນວນແລະມີບໍລິບູນຢູ່ແລ້ວ." ແຕ່ວ່າມັນແມ່ນຫຼາຍກ່ວາການເຮັດທຸລະກຳ. ໂປໂລໄດ້ພັນລະນາເຖິງຂອງຂວັນຂອງເຂົາເຈົ້າວ່າ: **ເຄື່ອງຖວາຍເຄື່ອງຫອມ.** ຖ້ອຍຄຳນີ້ຖືກໃຊ້ເລື້ອຍໆໃນພຣະຄຳພີເດີມເພື່ອສະແດງເຖິງການຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ. **ເຄື່ອງຖວາຍທີ່ຍອມຮັບໄດ້.** ໃນ ໂຣມ 12:1, ໂປໂລໃຊ້ໂຢກນີ້ເພື່ອພັນລະນາການຕອບສນອງຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ. **ພິພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ.** ຫຼາຍກວ່າຜົນກະທົບອື່ນໆ, ຄວາມເອື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ່ຂອງຊາວພິລິບປອຍແມ່ນເປັນການນະມັສການພຣະເຈົ້າ. ຂອງປະທານຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມໝັ້ນໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ໂດຍໂປໂລເພາະວ່າລາວຮູ້ວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ຖືກດ້ອຍໂອກາດ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຄວາມເອື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ່ຂອງຜູ້ເຊື່ອແມ່ນຕັ້ງຢູ່ເທິງພື້ນຖານທີ່ແນ່ນອນວ່າພຣະເຈົ້າຈະຕອບສນອງຄວາມຈຳເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຮົາສາມາດພໍໃຈໄດ້ບາງສ່ວນເພາະເຮົາໝັ້ນໃຈໃນການດູແລຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງຈະໃຫ້ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການຕາມ "ຄວາມຮັ່ງມີຂອງພຣະອົງໃນສະຖາຣາສີ" (ຟລປ. 4:19). ການສື່ນສູດຂອງຄວາມພໍໃຈແລະຄວາມເອື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ່ທັງໝົດແມ່ນສະຖາຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະແນ່ນອນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດທີ່ສຸດໃນຕົວເຮົາເມື່ອເຮົາພໍໃຈທີ່ສຸດໃນພຣະອົງ.

ຄວາມພໍໃຈຂອງພວກເຮົາມີຜົນກະທົບແນວໃດຕໍ່ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ເຮົາຖືກເອີ້ນໃຫ້ມີຄວາມພໍໃຈໃນອຳນາດ ແລະ ການຈັດຫາຂອງພຣະເຈົ້າ. ນີ້ແມ່ນບາງວິທີທີ່ຈະປະຕິບັດນັ້ນ.

- **ຕິດຕາມກວດກາ.** ຢ່າເຮັດໃຫ້ຄວາມພໍໃຈຮ້າຍແຮງຂຶ້ນໂດຍການປຽບທຽບຕົວເອງແລະສະຖານະການຂອງເຈົ້າກັບຄົນອື່ນ. ຊຽນບັນຊີລາຍຊື່ຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ທຸກໆສິ່ງທີ່ເຈົ້າຂອບພຣະຄຸນ.
- **ຖາມ.** ອະນຸຍາດໃຫ້ໝູ່ສະໜິດ ຫຼືຄູ່ສົມລົດຊື່ບອກໄດ້ທຸກເວລາການສົນທະນາຂອງເຈົ້າສະທ້ອນເຖິງຄວາມພໍໃຈໃນສະຖານະຂອງເຈົ້າໃນຊີວິດ. ສັນຍາກັບຄົນນີ້ວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ບ້າກັບສິ່ງທີ່ເວົ້າ.
- **ໃຫ້.** ຊອກຫາການຮັບໃຊ້ຂອງອານາຈັກທີ່ມີຄ່າຄວນຫຼືພາລະກິດທີ່ທ່ານສາມາດປະກອບສ່ວນທາງດ້ານການເງິນຫຼາຍກວ່າແລະເໝືອການຖວາຍໃຫ້ໂບດຕາມປົກກະຕິຂອງທ່ານ. ຊອກຫາວຽກຮັບໃຊ້ທີ່ຄຣິສຕະຈັກຂອງເຈົ້າສນັບສນຸນຫຼືຄົນທີ່ທ່ານຮູ້ຈັກຮັບໃຊ້.

ອຸປຸກໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA